

[Bente Nielsen]

sen, som amtskommunerne efter sygehusloven har indsendt til indenrigsministerens godkendelse, har indeholdt redegørelser for lægemiddelforsyningen til sygehuse, herunder redegørelser for planer om oprettelse af sygehusapotek. Indenrigsministeriets godkendelse af sygehusplanen omfatter imidlertid ikke sådanne redegørelser.«

Men hvis der er yderligere tvivl, kan vi måske få det afklaret under udvalgsbehandlingen.

Agerschou (SF):

Det skal bare være et par korte bemærkninger. Ministeren sagde i sit indlæg, at jeg ikke var særlig optaget af lovgivningen. Det er skam helt forkert. Jeg er meget optaget af den lovgivning, og det vil ministeren opdage under udvalgsarbejdet.

Men jeg er nok optaget af den lovgivning med et andet udgangspunkt end det, ministeren har. Ministeren vil gerne have pensionsforslaget vedtaget, så det kan træde i kraft den 1. juli 1984, og nævner en række grunde til det. Men er sandheden ikke, at grunden til, at det partout skal være færdigt til den 1. juli 1984, er, at ministeren har taget forskud på glæderne ved finanslovens vedtagelse, og at ministeren vil komme til at mangle en besparelse, hvis pensionsforslaget ikke bliver vedtaget, så det kan træde i kraft på denne dato?

Hr. Henning Rasmussen mente, at jeg havde misforstået, da jeg sagde, at det er de syge, der kommer til at betale. Jeg mener ikke, der er tale om en misforståelse. Hvis man læser bemærkningerne til lovforslaget, står der, at kompensation for apotekernes merudgifter i forbindelse med betaling af pensionsbidrag vil ske i form af en generel procentuel forhøjelse af lægemiddelpriserne. Det betyder, at det er dem, der bruger medicin, der fremover skal til at betale cirka 50 mill. kr. ekstra, for at vi kan opretholde et pensionsystem.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

For god ordens skyld skal jeg komme med den ganske almene betragtning, at det da er klart, at det radikale venstre står ved de tilfald, man måtte have givet på de økonomiske områder.

Så skal jeg komme til selve sagen. Det, vi har udtalt bekymring for, er en fremgangsmåde, der pålægger en gruppe her i samfundet byrder, uden at samme gruppe kender forudsætningerne. En løsning på det problem kunne f.eks. være en hurtig behandling i udvalget af lovforslag nr. L 109.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det var i anledning af hr. Agerschous bemærkninger til mig i sidste omgang. Det er et faktum, at det hidtil har været apotekervæsenet i videste forstand, der har betalt også de løbende udbetalinger af pensioner, men apotekerfonden har fået en tilgang af penge, der har været større end afgang, indtil for nogle år siden. Nu er apotekerfonden ved at være tomt for penge, og derfor må man igen henvende sig til apotekervæsenet og bede om, at der kommer de penge ind år for år, der skal bruges til de løbende udbetalinger, i alt fald til dem, der er inde i systemet i øjeblikket. Det foreslår man afviklet for farmaceuternes vedkommende, og derfor er der ingen principiel forandring.

Det, vi er interesserede i i denne sag, er sådan set ikke at ændre på det princip, at apotekervæsenet betaler også pensionsudgifterne. Det kommer det såmænd også til forde i fremtiden overenskomstansatte og på overenskomstmæssige pensionsvilkår ansatte farmaceuter. Det, vi er interesserede i, er, at man ikke laver noget, der er for hurtigt, og specielt ikke gør det, når vi er i den situation, som fru Dagmar Mørk Jensen beskrev, nemlig at der endnu er penge i apotekerfonden. Så er der ikke nogen grund til at gå ud i en for hurtig beslutning på det punkt.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Så fik vi endnu et argument fra venstres side for at gå ind for privilegier til apotekere og farmaceuter, nemlig at man ville sikre, at der var et apotek i de små samfund. Betyder det, fru Bente Nielsen, at man altså også fremover vil sikre, at de små samfund med garanti har en smed og en bager og en købmand? Så er det unægtelig helt nye synspunkter, vi hører fra partiet venstre, og det